

# נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 844  
פרשת בשלח - שבת שירה

רמ"ז	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
18:25	17:46	16:31	ירושלים
18:22	17:48	16:47	תל-אביב
18:22	17:46	16:39	חיפה
18:23	17:49	16:50	באר שבע



## דבר ראש הישיבה

**שבת שירה הוא מבחינת טעמי התורה - על ידי השירה אפשר להתעלות למדרגות הגבוהות - השירה מביאה לחיבור וזה בחינת לוי - טוב לו לאדם שירגיל את עצמו שיהיה לו תמיד ניגון בפיו**

ומתפללים זה הכל בשביל לשיר לפני הקדוש ברוך הוא. ולכן הנביאים היו מתנבאים על ידי שירה, כי על ידי השירה הם זכו לשמחת הנפש ולרוגע עצום והארה גדולה שנשמתם שעל ידי כך הייתה השכינה שורה עליהם. וכמו שכתוב בפסוק "קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'".

ולכן מביא רבינו הקדוש שהמנגן הכשר נקרא חוזה מלשון נבואה, כי המנגן הכשר יכול לזכות שהנגינה שלו תמשך מן שתי הצפורים הטהורות, שהם עולמות עליונים הנקראים נצח - והוד שמהם נמשכת הנגינה והנבואה. ולכן על ידי הניגון אפשר לזכות להתקרבות מופלאה לה' ולהקים את המלכות של הקדושה, כמובא שם בדברי רבינו.

### העיקר הוא השיר

והיוצא למעשה מדברינו, שכל אדם ישתדל תמיד לנגן ולשיר לכבוד ה', כי זה הדבר החשוב ביותר והגבוה ביותר שיש לנו על האדמות, לשבח את ה' ולהודות ולנגן ולשיר לפניו כל ימי חיינו. ולכן אנו צריכים להשתדל לנגן את אותיות התפילה, כמובא בליקוטי מוהר"ן שמי שמנגן את אותיות התפילה ושר אותם הוא זוכה על ידי זה להלביש את השכינה בלבושין נהירין, ועל ידי זה הוא גורם שחמת המלך שככה, כי על ידי השירה הוא מרצה את הקדוש ברוך הוא וחמתו וכעסו שוככים.

וזהו גם עומק דברי הגמרא במסכת סנהדרין שאומרת: "כל האמר שירה בעולם הזה זוכה ואומרה לעולם הבא".

נמצא שכאשר אנו באים להתפלל תפילת שחרית, או ברכת המזון, או בזמן לימוד התורה, או בשעה התבודדות, העיקר הוא להיות במצב של שירה לה'. דהיינו, ככל שהנפש תשתוקק יותר לה', היא תשיר יותר ותזמר יותר בכיסופים ערגה ושמחה, וכך נתקרב אליו בקרבה הגדולה ביותר שיכול להיות, כי על ידי השירה מתחברים אליו יתברך. וכתוב בליקוטי מוהר"ן, שלוי שהיה שר בבית המקדש נקרא על שם ההתחברות - 'הפעם ילווה אישי אל' זה לשונו: "זוה שאמררה לאה 'הפעם ילווה אישי אל'. שעתה, הפעם שנוכל לוי שעל ידו בא בחינת הניגון וכלי שיר לעולם, 'הפעם ילווה אישי אל'. בודאי, כי התחברות שני דברים הוא על-ידי ניגון וכלי שיר".

היי רצון שנזכה לקיים את דברי רבינו הקדוש שאמר, שטוב לאדם שירגיל את עצמו שיהיה לו תמיד ניגון בפיו.

נו נמצאים בשבת שירה בה אנו קוראים שירת-הים, שהיא השירה בה המליכו עם ישראל את הקדוש ברוך הוא בעולם. עלינו לדעת שהשירה היא עבודת ה' הגבוהה ביותר על פי תורת הסוד, וזה משום שטעמי תורה שהם שירה הם הפנימיות של התורה, וכל העולם עומד על האותיות ועל הפנימיות של האותיות שהם הטעמים. הבה נתבונן מעט על מעלת השירה.

מובא בספר לבנת הספיר, שהנשמה נלקחה מן העולמות העליונים מצרור החיים שם הייתה רגילה לשמוע את שירת מלאכי השרת, ולכן גם עתה בהיותה בגוף, כאשר הנשמה שומעת את קול הניגון והשירה היא מוצאת בזה נחת רוח, משום שהיא רגילה לכך בהיותה דבוקה למעלה לפני ירידתה לעולם.

זה הביאור בצורת נבואת הנביאים שהיו מתנבאים על ידי שירה. וכן מובא במדרש אותיות רבי עקיבא, שהקדוש ברוך הוא לא ברא את עולמו אלא כדי שישיר וזמר לפניו, שזה התכלית של בריאתו וקיומו להודות להלל ולשבח את ה'.

### יצאו בשביל לשיר

מובא במדרש רבה: "כיון שראה הקב"ה כך, אמר עת הזמיר הגיע, הגיע זמן של ליום לומר לפני שירים ומזמורים" דהיינו, הקדוש ברוך הוא הוציא את עם ישראל ממצרים כדי שיעגו לבית המקדש ויאמרו שם שירה לפניו.

וכן מובא עוד במדרש, "אז ישיר משה - הדא הוא דכתיב 'וכן כסאך מאז', א"ר ברכיה בשם ר' אבהו אע"פ שמעולם אתה, לא נתיישב כסאך ולא נודעת בעולמך עד שאמרנו בניך שירה". נמצא שגאולת מצרים הייתה תלויה בשירה והיא עיקר הגאולה והנחת שהיה לקדוש ברוך הוא מציאת מצרים, וזה העניין שישיראל שרו שירה לפניו, שלזה היה הקדוש ברוך הוא מתאוה מבריאת העולם שיאמרו לפניו שירה.

ולכן בבית המקדש הלויים שניגנו לפני ה' היו נביאים, וכמו שמובא בספר דברי הימים "בני אסף הימין וידותון הנבאים בכינורות ובנבלים ובמצלתים". כי השירה האמתית היא נחת רוח להקדוש ברוך הוא ולנשמה, ולכן על ידי הניגון אפשר להגיע למדרגות גבוהות מאד בעבודת ה', כי זה עיקר עבודת ה', וכל מה לומדים תורה

גם אני קורא

# שמע ישראל

פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

18

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר לחו הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא מיטתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית או אתם נקשרין בדם (סו"ט ס"ב)



## לדעת במה להשקיע

מדבר אפילו בינו לבין עצמו, שהלא גם הסוס אינו מדבר ואינו נחשב לבעל מעלה... אלא מי הנחשב שהגיע לדרגת "שתקן"? שתקן שותק בעת שנכון לשתוק. ומדבר רק מה שנכון וצריך לדבר.

למדנו שהבחור יכול להשקיע מאמצים רבים בכדי להתעלות בתקופה זו, אך מחוסר הדרכה ישקיע באפיקים שלא יועילו לו להתעלות ולהתקדם.

### ספרים או מוניות

דוגמה נוספת להתעלות נכונה היא שמירת עיניים. הרה"ק ר' מענדל מפרימשלאן זי"ע היה אומר שכאשר היה רוצה להתענות לא היה מתחיל להתענות מהפה, אלא מהעיניים. עיקר גדול לחיים בקדושה וטהרה הוא שמירת העיניים, ככתוב בחז"ל (סוטה ת, א) אין היצר שולט אלא במה שעניו רואות, וכמו שכתב ה"בת עין", כי ההפרש בין "נגע" – ל"ענג" הוא בעין: אם מרים את עיניו לה' בקדושה אזי "ענג", העין בתחלה, אבל אם משפיל אותן בהסתכלויות אסורות אזי נעשה "נגע", העין בסוף. עיקר חיות האדם הם בעיניים, על כן סומא חשוב כמות.

**האולם בו הוא  
מרצה שיעוריו מלא  
ודחוק עד אפס  
מקום, עד שגם  
בחדרים הסמוכים  
נדחקים לשמוע את  
שיעורו הנפלא**

סיפור מצמרר נדפס בספר בדידי הוי עובדא (עמוד 5), ששאלו את הגאון המפורסם רבי אשר אריאלי שליט"א על סוד הצלחתו העצומה בשיעוריו היומיים, שכידוע שמם של השיעורים הנפלאים הולך מסוף העולם ועד סופו והוא מרצה שיעוריו מלא ודחוק עד אפס מקום, עד שגם בחדרים הסמוכים נדחקים לשמוע את שיעורו הנפלא שמועבר במערכת ההגברה. אחד ממקורביו פנה לרבו בשאלה: "רבינו, מהיכן זכית לכל זה, ששיעוריך מתקבלים ורבים צמאים לשמוע דבר ה' אשר בפיך?".

השיבו הרב אריאלי שליט"א: האמת אגיד ולא אכחד. גם אני בעיני תמהתי על כך, וחיפשתי בעצמי מה היא סוד הצלחה הגדולה הזו, עד שהחלטתי כי סיבת הדבר היא היות ובימי בחרותי כאשר למדתי בישיבה קיבלתי דמי כיס להוצאותי, ומדרך הבחורים בני-תורה לרכוש בהם ספרים ללימודם. אמנם אנוכי לא כן עשיתי, אלא השתמשתי עם מעות הכיס שלי להוצאת נסיעה במוניות כדי שלא אצטרך לנסוע באוטובוס הציבורי, כדי להנצל מראיות אסורות!

מדהים!

ה' יעזור שנזכה לאור הגדול, שלא נחמיץ את הזמן הנשגב, שנשמע היטב הכרוז יוצא מהר חורב ואומר "שובו בנים שובבי"ם!".

מי השובבי"ם הם תקופה של שישה שבועות שבהם קוראים את פרשיות שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים; ובשנה מעוברת מוסיפים שני שבועות נוספים: תרומה ותצווה, ואז נקראים שבועות אלו בשם "שובבי"ם ת"ת".

המקור הקדום למויחדות של פרשיות השובבי"ם מצוי כבר בספר ב"הלכות ומנהגי רבנו שלום" רבו של המהרי"ל, ובדברי המאירי בחיבורו על התשובה שהזכיר שנוהגים להתענות בתקופה זו. הא"ר הקדוש (שער המצוות פרשת שמות) גילה לנו שימים אלו מסוגלים מאוד להיטהר ולהתקדש מכל פגם ותיקון המידות. וכן האוהב ישראל זי"ע בפרשת ויחי (ד"ה ויקרא יעקב אל בניו) כתב: תיקנו קדמונינו ז"ל להתענות ולעשות תשובה בימי פרשיות השובבי"ם כידוע מספרים הקדושים. והנה, הגם שנתמעטו קצת כח הדורות בעוונותינו הרבים ואינם יכולים לעשות סיגופים ותעניות כראוי, עם כל זאת מי שנוגע יראת ה' בלבבו צריך להתאמץ בכל יכולתו ולעשות תשובה, בפרט בימי פרשיות של שובבי"ם מסוגלים לכך.

נשארה לנו השאלה: מה עלינו לפעול ולעשות בימי השובבי"ם לזכות לקבלם בצורה טובה ונכונה? מה עלינו להקנות לנערים בחורי חמד בהדרכה לניצול ימי השובבי"ם לשיפור ומהפך רוחני?

### הסוס השתקן

צריך להדריך את חניכינו שיידעו באיזה אופן לעבוד, שלא יטעו בדרך שאינה מגיע ליעד. כדוגמה, הרוצה לעבוד על קדושת הדיבור במשך ימי השובבי"ם, שהוא זמן נכון מאוד לעבוד על קדושת הדיבור, כידוע שהדיבור נקרא ברית הלשון, "ברית כרותה לשפתים". אם יעשה "תענית דיבור" לכל היום כמה פעמים במשך ימי השובבי"ם, הוא באמת דבר חשוב, אבל אחר שתסתיים תקופה זו יישאר האדם אותו אדם ועם אותו כח שליטה על דיבורו שהיה לו עד תקופה זו. הרי תכלית העבודה לאדם שעובד על קדושת הדיבור, שיזכה שדיבוריו יהיו בנויים רק ממילים הגורמות תענוג ונחת רוח להקב"ה, באופן שלא יכשל לדבר לשון הרע, ליצנות, רכילות, ניבול פה, שקר, חנופה, דברי קטטה או מריבה. תענית הדיבור לא מטפלת כל כך בנושאים אלו.

אמר פעם האדמו"ר בעל האמרי חיים מוויז'ניץ זצוק"ל על עצמו שהוא שתקן גדול, והמשיך לומר: "הלא אני מדבר כל הזמן, והרי הגדרות סותרות זו את זו?" והסביר: "שתקן" אינו מי שאינו מדבר בציבור או לא

**עוד לא מנויים?**

**קבלו מגזין חנים להכרות!**

de שו"ת הנאה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר

ספ"י תורת רכינו הקדשו רכי' נוחין, לילדים ולכל בני החפצחה.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

**הכפייה!**

גליון 108

ועכש תשפ"ד

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות > טופס הרשמה

**חדש!**

הגליון שמתלה

המיוחד לקידים

בפוסט מובדל



## צריכים להודות!

א - את אותם מחלות. אבל הקב"ה הבטיח לעם ישראל כשהם יצאו ממצרים, "אם שמוע תשמע... ועשית הישר והטוב... כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך כני אני ה' רופאיך".

ב - כמה אנו נזהרים בכל פעם שאנו הולכים לרחוץ בים בימי הקיץ החמים, נדרשת זהירות על גבי זהירות לכל נטבע בים, וכאן נעשה נס-פלא, עם ישראל עבר בתוך המים והים נבקע ונעמד כחומה בצורה עד שכולם עברו בתוכם.

ג - במשך ארבעים שנה הלכו עם ישראל במדבר שכולו מלא בדובים ונמרים, נחשים ועקרבים, ולא אירע להם כל רע.

...

ד - "ארבעה צריכים להודות - חולה, היוצא מבית האסורים, יורד הים, והולכי מדבריות". ר' נתן מסביר שאצל עם ישראל היה את כל ארבעת הניסים, הם ניצלו ממחלות מצרים, יצאו משבי מצרים, עברו בים, והלכו

ב - כל יום פעמים ביום אנו קוראים קריאת שמע, מקבלים על עצמינו את האמונה באל אחד מתוך כוונת הלב. אנו קוראים גם את פרשת והיה אם שמוע, ולבסוף אנו קוראים את פרשת ציצית, בה מוזכר יציאת מצרים.

ג - עיקר מטרת קריאת פרשת ציצית היא עבור הזכרת יציאת מצרים, הקב"ה הוציא אותנו ממצרים ובחר בנו להיות לו לעם, ואנו צריכים להזכיר לעצמינו בכל יום ויום את הנס הגדול שיצאנו ממצרים. כי אלמלא יצאנו באותו הזמן ממצרים, הרי עד היום, היינו אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים לפרעה.

ד - אבל עדיין צריך להבין, מדוע מזכירים את יציאת מצרים דווקא על ידי הזכרת פרשת ציצית, וכי לא הזכרה יציאת מצרים בעוד מקומות בתורה? אם אנו רואים שמזכירים את יציאת מצרים יחד עם פרשת ציצית, בהכרח שיש להם איזה קשר, ועל הקשר הזה של פרשת ציצית ליציאת מצרים עומד ר' נתן בליקוטי הלכות, ומבארנו בטוב טעם על פי דברי רבינו הקדוש.

### לצאת עם הציצית



**ועקר יציאת מצרים וקריעת ים סוף היה על ידי בחינת יציאת בבחינת ואשא אתכם על כנפי נשרים דא כנפי מצוה בחינת יציאת, וכן קריעת ים סוף איתא במדרש שהיה בזכות ארבעה כנפות, כי הים ראה זכות ארבעה כנפות של יציאת ועל ידי זה נבקע מפניהם**

במדבר. ואם כן, הנס של יציאת מצרים מחייב הודאה מיוחדת על כל הניסים שאירעו לעם ישראל.

מסביר לנו ר' נתן, שבציצית נרמזים כל ארבעת הניסים. לציצית יש ארבעה כנפות כנגד כל ארבעת הניסים. הציצית גם מסמלת על האמונה בה' יתברך וגם על ההודאה שצריכים להודות לו על כל ארבעת הניסים שהוא עשה איתנו ביציאת מצרים.

זוהי הסיבה שמזכירים את יציאת מצרים בפרשת ציצית דייקא, כי ארבעת כנפות הציצית מסמלות את כל ארבעת הניסים שנעשו ביציאת מצרים, ואת האמונה בקב"ה.

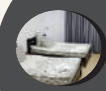
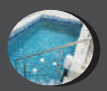


(ליקוטי הלכות ברכת ההודאה הלכה ב)

כשעם ישראל יצאנו ממצרים זה לא היה סתם רק נס הצלה מהשעבוד, ר' נתן מסביר שנעשה בעם ישראל ארבעה ניסים, מזמן שיצאו ממצרים עד זמן הגאולה שבאו לארץ ישראל.

א - שיצאו מבית האסורים. מצרים היה סוג של בית אסורים ענק שלא יכלו לברוח ממנו, המצרים עשו כל מיני כשפים על מנת ששום יהודי לא יוכל לברוח, יציאת מצרים הייתה בעצם שחרור מהכלא!

ב - מצרים הייתה מלאה מחלות, בכל תקופת עשרת המכות המצרים סבלו ממחלות קשות. בטבע הדברים עם ישראל שהיה קרוב אליהם היה צריך להידבק ולקבל

**הכי קרוב - הכי מפנק**  
הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!  
050-4141-497 /  
avraham201@gmail.com

**LANDAU**  
לנדאו - הבית שלכם באופן



## קופסת הטבקה

ק"ח שנה לפטירתו של ר' שמואל מסלונים זיע"א. י"ט שבט תרע"ו - תשפ"ד

אך לפתע תוך כדי השיחה החל יוס'ה לרעוד, עיניו ננעצו חזק בזכוכית הוויטרנה של ידו, פניו הביעו הפתעה ורעדה גם יחד, והוא נשתתק לרגע קט.

"מה?! קרא יוס'ה בבהלה, "אני לא מאמין!!! האם עיני רואות נכון, 'הקופסא - קופסת הטבקה של רבינו ר' שמואל נמצאת אצלך בבית, האם גנב אתה?! או שמא קנית זאת ממי שגנב את הקופסא מביתו של רבינו... אבל גם את קנית זאת מהגנב, וכי שכחת שזוהי קופסת הטבקה של רבינו, היאך השארת אותה תחת ידך?!" המשיך יוס'ה לפרשן ולנסות להבין את אשר עיניו ראו.

"אין ספק שזוהי קופסת הטבקה הקדושה, החריטות העדינות הייחודיות מעידות פה אחד כי זוהי קופסתו של ר' שמואל, הקופסא הקדושה של הרה"ק מהקלאיסק". חשב יוס'ה לבבו.

דודילה תחילה גמגם קמעה, אך כעבור מספר רגעים הוא נשבר והודה, עיניו החלו זולגות דמעות, "מודה אני ומתוודה ידי הייתה במעל, בעת ביקורי לפני מספר שנים בביתו של רבינו גבר על יצרי, ראיתי את קופסת הטבקה וחמדתי אותה, "עין רואה לב חומד וכלי המעשה גומרים" כך שבסוף נטלתי אותה בשקט לביתי".

"דע לך" הוסיף דודילה, "מאז המעשה הנבזה שעשיתי התחרטתי על כך פעמים רבות, אלא שלא היה בכוחי לנסוע לביתו

של רבינו להשיב את הגזילה. כעת שהזדמנת לכאן, אנא בבקשה טול את הקופסא יחד אתך ותחזירה לרבינו, כך אזכה לקיים מצוות השבת הגזילה, אנא בקש מרבינו סליחה ומחילה על הגניבה ועל הצער שגרמתי לך, סיים דודילה את הוידוי הארוך ושתק שתיקה ארוכה.

יוס'ה נטל את הקופסא לידי ויצא לדרונו, בטוח היה, כי כעת כאשר ישיב את הקופסא לרבי יטלנה הרבי בשמחה ויודה לו מאד על השבתה.

הוא נכנס לביתו של ר' שמואל ושחלו את כל המעשה, כאשר לבסוף הוא הוציא מחיקו את קופסת הטבקה, "הנה רבינו זכית להיות שליח להשיב לרבי את הקופסא" אמר יוס'ה בשמחה.

ר' שמואל הביט בקופסא, חשב מעט ואמר: "לא בני יקירי, אני לא יכול לקחת את קופסת הטבקה, קח אותה לך במתנה ותשתמש בה.

עיניו של ר' שמואל הביעו תימהון, במחשבתו עברה תמונתו של הרבי כאשר שמע שהקופסא נגנבה, כיצד הצטער על כך, וכעת הרבי לא נוטלה!?

אך ר' שמואל לא נתן לו להמשיך לשאול והמשיך הוא להסביר: הן אם הקופסא תהיה אצלי וודאי שהסיפור יתפרסם, אמנם לא ידעו כולם מי הגנב, אבל כל פעם כאשר יראו החסידים את הקופסא בידי זכרו כי יהודי גנב!!! אוי רח"ל!!! איזה חילול ה' יהיה בעולם!....

קח אתה את הקופסא ועשה בה כרצונך.

קופסת הטבקה הקדושה נעלמה!!! כך סברו בתחילה המשמשים בקודש של ר' שמואל מסלונים. אם בתחילה היו בודדים אלו שטענו שידו של מי במעל והאבידה אינה אלא גניבה, כעבור מספר ימים של חיפושים אחרי שחיפשו את הקופסא בכל רחבי הבית, הסכימו כולם פה אחד כי היה אי מי שיצרו גבר עליו והוא שלח את ידו באשר אינו שלו.

כמובן שקופסת הטבקה לא הייתה הבעיה, ידוע כולם כי אפשר לקנות קופסא חדשה. אלא שלא המקום לשים בו את הטבקה היה חסר, הקופסא הקדושה שנעלמה היא זו שהטרידה את מנוחת כולם.

לקופסת הטבקה היה יחס רב מעלה, היא עוד שימשה כקופסתו של הרה"ק מקלאיסק, ולאחר מכן היא עברה מיד ליד עד שזכה ר' שמואל מסלונים להחזיק בה, וכעת היא איננה, הצער היה גדול מאד בקרב כלל החסידים, ובפרט אצל ר' שמואל עצמו שלקח את הסיפר באופן קשה כשהבין שהקופסא איננה וכנראה עוד לא תשוב.

...

יוס'ה היה מחסידיו המובהקים של ר' שמואל מסלונים, הוא היה סוחר נמרץ, תדיר מסתובב היה בין העיירות לקנות סחורה ולמכורה, דרכו היה להיות שבוע בעיירה

ושלשה שבועות מחוצה לה, ולאו דווקא במקום מסוים, מסתובב היה בעיירות ובערים הגדולות מנתב בין עסקיו חובקי עולם, פעמים רבות אף היה יוצא למספר חודשים להפלגה בים ממקום למקום, וכך אירע שבאחד הפעמים נזדמן לביקור בארץ ישראל לצורך עסקיו ומסחרו, מכרים רבים לא היה ליוס'ה בארץ הקודש, מהבודדים המתגוררים בארץ שכן הכיר יוס'ה היה דוד.

את דוד - או כפי שהיה מכונה בפי כל דודילה, הכיר יוס'ה עוד מהעיירה, עד לפני מספר שנים גר דודילה בעיירה בה התגורר יוס'ה, עד שיום אחד החליט דודילה לעלות לארץ ישראל ולחונן את עפרה ולבסוף הוא אף קבע את מגוריו בארץ הקודש. דודילה אמנם גר בארץ הקודש, אך מפעם לפעם היה נוסע לחסות בצילו של ר' שמואל מסלונים.

גם כאשר דודילה התגורר בעיירתו לא היה ליוס'ה קשר קרוב אליו בכדי שהוא יקפוץ אליו לביקור, אך בעת כזאת, כאשר הגיע יוס'ה למקום בו לא הכיר כמעט ולו אדם אחד, הוא שש וששמח לקפוץ לביתו של דודילה לביקור קצר.

...

הביקור החל ברגל ימין כאשר השניים מעבירים חוויות ישנות בנייהם, יוס'ה מספר לו על הנוגדים והנפטרם, על אלו שמצאו את זיווגם, ועוד שלל דיווחים שאף שביום יום הם היו משעממים, אבל עבור דודילה הם היו דרישת שלום מעיירת מולדתו.



קח את הקופסא. אוהל ציונו של ר' שמואל מסלונים



אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' המוקמת בלב האיזורים הררדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות



אמר לו האדמו"ר: "אוי לו למי שבעת קריעת ים סוף, במקום לעסוק במחשבות של קדושה והתעלות, מחשבותיו משוטטות ומתעסקות בשמירת בגדיו שלא התרטבו מהמים...."

...

אחד מצדיקי הדור נשאל. הרי אמרו חז"ל 'ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי, אם כן מה ראו הצדיקים שבישראל? ענה הרבי: "השפחה היא זאת שראתה, אבל הצדיקים לא היה להם כלל זמן להסתכל...."

...

ויש מי שביאר: ראתה שפחה וכו' למרות שהיא ראתה, היא עדיין נשארה 'שפחה'. כי האדם יכול לראות דברים גבוהים ונעלים, אבל אם הוא לא עובד על עצמו, שום דבר לא יעזור....

נהג קדום היה להקביל פני הרב בשבת שירה, לזכר הנס של קריעת ים סוף. מעשה באיש כפרי שבא להקביל פני רבו, אולם הלה טעה והגיע בפרשת בא במקום בפרשת בשלח. כאשר הגיע הכפרי אל בית המדרש והבין את טעותו נבוך הלה מאד, הרבי שראה אותו במבוכתו קרא לו ואמר: "לא נורא יקירי, כעת זכית לקיים את דברי הגמרא שאמרה מצווה בא(ו) יותר מבשלוחו!....."

...

אדם שהתחזה כביכול לאדם גדול וצדיק נסתר בא לדבר עם אחד האדמו"רים. הלה בכדי להראות את צדקותו וגדלותו, סיפר כבודך אגב, שכאשר קיים את מעמד קריעת ים סוף בשבת שירה, חש הוא כאילו הוא עצמו עובר בים, עד כדי שהרים את שולי בגדיו על מנת שלא יתרטב.



ניצוץ לשבת



מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

מירון הלא תשאליו...

כלי נגינה, בוקסות, מיקרופונים, בקבוקי שתייה, ח"י רוטל, עוגות, קוגלים, חוברות, קופות צדקה, קולות נגינה, מדורות, מעגלי ריקודים, מיני מנחה אחרונים. רגע לפני שחתמה את היום הזה, השמש שכבר עמדה על צלע ההר כמו נעצרה והבטיחה, לא יחלוף היום הזה מבלי להרגיש. להיזכר.

דומעים מול הציון

שעת נעילה בעיצומה וקול ניגוני מירון הולכים ועולים. פורצים כל לב, הגדרות סביב הציון מתחילות להתערער מחמת ההמונים שמתרבים מרגע לרגע, אם לומר את האמת נראה שאנשי האבטחה בעצמם כמו ממתנינים לרגע הזה, משהו פה החליט לשנות את התמונה, זה יכול להיות רק רשב"י בעצמו. לפתע. מכל צדדי הציון, שוב בלי לתאם מראש, שוב בלי להבין כיצד. כל הגדרות, הדלתות, השערים, הכל קורס, עם ישראל בהמוניו מוצא את עצמו ניצב אל מול הציון הקדוש, ביום הקדוש, ברגעים הקדושים, יותר מזה לא יכולנו לבקש. כיצד? איך?



כובשים את הציון. כשנה לפני השקיעה

מי? למה? אין זמן לשאול שאלות, הרגעים האחרונים של היום הקדוש בעיצומם, נראה שמכסת הכיסופים הדמעות והגעגועים של עם ישראל מכל מקום בעולם הגיעה עד כסא הכבוד, הגיעה ליעד, שערי דמעות לא ננעלו, הם פתחו את כל השערים יחד איתם.

(מגזין "ניצוץ" אייר תשפ"א)

השעה חמש ארבעים וחמש, מסוק שני עולה לשמים ואיתו רחפן, אולי משהו במוקד הפיקוד, הרגיש שמהו עומד להתרחש כאן בעוד מספר דקות. התקבצנו לתפילת מנחה, שני מנינים וחצי, עומדים בצמוד לגדרות, הכי קרוב שהצלחנו להגיע, גם הקלרינט השתתק, הלב מבקש לבכות, פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום.

ואז זה קרה, שעה ורבע בלבד לפני השקיעה. כמו הרגעש המתפרץ מאיליו ללא שום הודעה מוקדמת, כמו לבה ורתחת המבעבעת תחת האדמה ולפתע מתפרצת ועולה, כמו גדוד חיילים ענק הממתין שעות במארב מסתורי לרגע שבו יקבל פקודה, כך זה התרחש. במהירות עצומה. מבלי לדעת מהיכן, מבלי להבין מאיפה ומבלי להבין כיצד זה מתוכנן, החלו נוהרים אלפים, אלפים, אלפים, בדרכים העולות בהר מירון לעבר הציון הקדוש, בכל רגע שחלף השנתה תמונת השממה מסביב הציון, והדרכים הלכו ונצבעו בשחור, מכל שביב, מכל חצר ומכל צד נראו ההמונים מגיעים. על גבי ההרים ממול

הם נראו מקפצים ויורדים ואחר דקות בודדות צצים בתחתית הר מירון עולים ובאים בקול צהלה גדולה, איש לא עצר בעדם, איש לא חסם, הכל פתוח, עוד לא מאוחר.

בצורה שאין לה הסבר בכל דקה שחלפה הפך ההר כולו ושינה את פניו, קיבל את מראהו הטבעי והאמת;

פתגם השבוע

בחינוך צריך שכל ולב

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שלי"ם א נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שאול  
להצלחת משפחת אוקן  
משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902



## הכומר שטלטל את בלרוסיה

עד כדי הוא סייע לקהילות היהודיות, שכמרים אחרים התלוננו עליו על כך שהוא נוטה יותר מידי לטובת היהודים, אך לא היה ביכולתם לעשות נגדו מאומה, בשל העובדה שהוא היה בדרגה גבוהה מהם.

התפנית הראשונה בחייו הייתה כאשר באחד הימים הודיע לו בנו כי הוא החליט להתגייר, העיירה כולו הטלטלה מהשמועה שבנו של מנהיג הכמורה יהפוך ליהודי אך הוא עצמו לא רק שלא התנגד אלא אף עודד את בנו שאם זאת האמת בשבילו ישלך איתה עד הסוף, והכן זה מה שקרה.

אך לא חלפו מספר חודשים ובאחד הימים הודיע הבן לאביו כי מתחקיר שעשה עולה כי הוא יהודי לכל דבר, כשהוא החל לשכנע את אביו הכומר לחזור אל יהדותו, הבן אסף הוכחות המלמדות כי אביו הוא יהודי שורשי על פי ההלכה, הוא הציג זאת לפני שורת רבנים שבחנו את המקרה. אכן פסקו כי הכומר יהודי.



כיהן במשך שנים ארוכות ככומר אזורי בבלרוסיה. מעמד הכרית שהתקיים השבוע

ממד מיוחד התרחש השבוע בעיר טביליסי שבמדינת גאורגיה בארגון "ברית יעקב צבי" בראשות המוהל הוותיק הרב אהרן יוסף קרמר, מטעם ארגון החסד "רפואית מדי-כל", כאשר ברית מילה נערכה לכומר בן 65 שהפך ליהודי, כשמאחורי המעמד הזה ישנו סיפור מיוחד.

## נרדף מאז היותו ילד

הסיפור מתחיל בימי ילדותו של הכומר אשר גדל באזור סיביר כשכבר מאז היותו ילד קטן הוא סבל מחבריו בעיירה, הם הכו אותו ורדפו אותו מאז שהוא זוכר את עצמו, בהאשמה כי הוא יהודי, אבל אף פעם הוא לא הבין מודע, איזה מעשה רע הוא עשה שמאשימים אותו כי יהודי הוא.

למעשה כבר בילדותו ידע הנער כי הוא שונה מעט משאר הילדים וזה בשל מנהגים מוזרים שראה

בביתו, אך בכל זאת הוא ואביו וכל משפחתו חיו את חייהם כנוצרים לכל דבר כשהשאפה שלהם הייתה כי הוא יגדל להיות כומר ר"ל.

ככול שהתבגר הזיכרונות על המנהגים המוזרים הלכו ונשכחו, כך גם החברים שרדפו אותו הלכו ונעלמו, והוא החל את דרכו בלימודים כמורה, התמדתו בלימודי יחד עם שאיפותיו הגבוהות הביאו אותו מהר מאד להישגים מרשימים עד שלא חלף זמן רב והוא הפך לכומר נוצרי.

במשך הזמן שחלף הלכה השפעתו וגדלה באזור מגוריו, ובהמשך אף מחוצה לה, כששמו ונאמנותו הפכו לשם דבר. והכן בחלוף מספר שנים הוא המשיך ועלה בדרגה כשלבסוף מונה לכומר אזורי בבלרוסיה.

## יחס שונה ליהודים

למרות היותו כומר בכיר, בכל השנים הללו יחסו לעם היהודי היה מיוחד ומופלא כשהתייחס אליהם בצורה מכבדת בשונה לכל הכמרים הנוצרים באזור שחיפשו להתנכל בכל דרך ליהודים, בכל אותה תקופה, מציינים בקהילות היהודיות המקומיות, עזר להם רבות.

## החלטה נחושה

כמובן שחודשים ארוכים לקח לכומר להקל את הבשורה כי הוא למעשה יהודי לכל דבר ולא נוצרי, תחילה הוא עוד חשב להתכחש לכך ולהמשיך בחייו ככומר ומנהיג נוצרי, אך מיום ליום ליבו נקפו ומחשבו את עברו היהודי לא הניחו לו לרגע.

וכן באחד הימים הוא ניגש לבנו הוודיע לו באופן סופי כי גמר בליבו להותיר הכל מאחוריו ולהפוך ליהודי כשר, כשההודעה הזו התפרסמה מהר מאד באזור כולו כי הכומר הנוצרי עומד לזנוח את הדרך הישנה בה צעד כל ימי חייו ולשנותה כשהוא הופך ליהודי.

השבוע כאמור, נערך המעמד המרגש והמדובר שם ערכו לו ברית מילה, באמצעות מחלקת "ברית יעקב צבי" בראשות המוהל הוותיק הרב אהרן יוסף קרמר, מטעם ארגון החסד "רפואית מדי-כל", כשמהארגון נמסר "תודה להשם זכינו היום לקיים את מצוות ברית המילה ליהודי היקר הזה בהתרגשות מרובה ובשמחה של מצוה שזכינו להחזיר נשמה מיוחד שכזו לחיק היהדות, - כי לא ידך ממנו נידך".

### כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות

**"נחלי המשפט"**

בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ץ ודין, ראש שיבת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396